

# { אז נדברו }

פרשת שלח תשפ"ג | לסדר: "הייתם קדושים לאזוקים" | גליון מספר: 606

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון בפקס  
באמצעות שיחת טלפון:**

**079-5319191**

הודעה: כמידי שנה ניתן לקנות את החוברת 'אלה מסעי' הממוקדת לבחורי שיעור ג' בשיבה קטנה העוסקים בימים אלו בבחינות והיערכות לקראת ישיבה גדולה.

ניתן להשיג (לעת עתה רק) בב"ב

רחוב קיבוץ גלויות 9

רחוב חזו"א 34 פינת דסלר (דרייפוס)

ניתן לקבל גם במייל.

## למה משה רבינו לא ניסה למנוע את המשבר הגדול בתולדות עמנו?

פרשת שלח היא אחת הפרשות העגומות ביותר בתורה... וניתן לומר שהכי עגומה בתורה!!! כי חטא העגל... כמה שזה היה חמור... אבל אחרי חודשיים משה רבינו ירד ובישר לנו "סלחתם!!" גם חטא פעור... ברגע האחרון ויעמוד פנחס ויפיל ותעצר המגפה... אבל בחטא המרגלים זה לא הסתיים!!! הקב"ה כעס וכעס ולא סלח!!! וגם כשמשה רבינו הפציר ובסוף 'ויאמר ה' סלחתי כדבריך' זה רק שלא להכחיד לגמרי את זכר ישראל... אבל באותו מעמד הקב"ה נשבע שבמדבר הזה יתמו ושם ימותו וזהו... מאותו יום עם ישראל היו נזופים לאורך ארבעים שנה... ותכל'ס... עד עצם היום חטא המרגלים ממשיך ללוות אותנו בדומינטיות כל שנה מחדש בתשעה באב בבכיה לדורות... בקיצור: חטא המרגלים זה ההחטא בה"א הידיעה.

ויש פה שאלה אחת שזועקת לאורך כל הדרך: הרי משה רבינו ידע לקראת מה זה הולך... ובמילה אחת היה יכול למנוע את כל המשבר הזה?? הרי סו"ס עם ישראל ניגשו למשה רבינו ובקשו רשות... "נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ..." ומשה רבינו היה בסה"כ צריך לענות להם: לא!!! לא וזהו!!! שאלתם שאלה?? קבלתם תשובה!! שאלתם האם לשלוח מרגלים?? התשובה היא לא וזהו... למה?? ככה!! כי כך משה רבינו החליט... לא חסרים פעמים שמשה רבינו דפק על השלחן ואמר את המילה האחרונה ואף אחד לא התווכח... אז למה פה פתאום משה רבינו מתנהל בצורה ממלכתית... כמו שמפורש ברש"י בדברים (ד"ה וייטב בעיני הדבר) "אם אני הודיתי לדברים שמה תחזרו בכם כשתראו שאיני מעכב..." ממת משה רבינו נותן לעם לומר את דברו... אף פעם לא ראינו כזה דבר בהנהגה של תורה?? (הרי בדיוק אותו סיפור קרה בחטא העגל עם אהרן... ומשה רבינו טוען לאהרן: מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה... ועכשיו השאלה כביכול מופנית למשה: מה כבר עשה העם הזה שמשה רבינו מאפשר לזה דבר לקרות?? הם בסך הכל ביקשו יפה... וכל מה שצריך זה רק להגיד לא וזהו...) ואתה יודע מה... **הקב"ה בכבודו ובעצמו**... הרי הקב"ה אומר למשה "שלח לך אנשים" ורש"י אומר: "שלח לך- לדעתך, אני איני מצווה לך, אם תרצה שלח..." למה?? למה הקב"ה ככה מאפשר לזה לקרות... שהקב"ה יגיד למשה חד משמעית... תגיד להם שלא וזהו?? חסרים מקומות שה' יורד בעמוד ענן ואומר סטופ ו... וזוהי נגמור הסיפור?? הנה... קח לדוגמא את המעפילים... הקב"ה אומר למשה: תגיד להם שלא יעפילו... ומשה רבינו מזהיר אותם והם לא שומעים בקולו... ואז הכנעני יוצא ומכה אותם נקודתית וזוהי נגמור הסיפור... מה היה חסר שבמרגלים הסיפור יראה אותו דבר... תאר לעצמך שיש כמה אנשים שרוצים לשלוח מרגלים... משה מזהיר אותם בשם ה' שלא יעזו ללכת... ואז היו כמה סוררים שהיו בכל זאת יוצאים לרגל את הארץ והם היו מתים במגיפה וכל כלל ישראל היו ממשיכים הלאה בשלום ובשלוה...

בקיצור: לאורך כל הדרך... בחטא המרגלים רואים כביכול מין נימה ממלכתית דיפלומטית שלא מצינו בשאר מקומות בתורה!! שברגע שעם ישראל רוצים לשלוח מרגלים... פתאום משה רבינו לא מביע דעה... הקב"ה גם לא אומר מה רצונו יתברך... הכל נעשה בצורה של הסכמה שבשתיקה... למה?? מה קרה שהכל פתאום נהיה נימוסי כזה... דיפלומטי כזה...??

## כתוב כאן יסוד כללי שחובתנו לדעת אותו:

דור המדבר היה דור שהיו רגילים לדבר ה"ה" הקב"ה דיבר איתם!! ודיבר איתם הרבה!!! כל התורה מלאה ב-**נידבר ה'** אל משה לאמר... הם כבר התרגלו שאם ה' רוצה משהו אז הוא מדבר... ובאותה מידה אם יש משהו שאני רוצה וה' לא רוצה... ה' יודע לדבר! ה' מקסימום יגיד לי כן או לא... ואז!!!! מגיע לפתע שלב שעם ישראל עומדים להיכנס לארץ ישראל... ופה משום מה אנחנו לא כ"כ סומכים על הקב"ה... אמנם הספקנו לצבור איתנו שנה שלימה... שנה ראשונה של חיי נישואין שכל כולה 'יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף...' ה' כבר הראה לנו מסירות ונאמנות אין קץ... אבל כעת שהגיע הזמן לממש את ההבטחה של ארץ זבת חלב ודבש... אפפפסס... כאן אנחנו לא לגמרי לגמרי סומכים עליו!!! לכן אנחנו ניגשים למשה רבינו עם בקשה רשמית: אנחנו מעוניינים שיהיה פה שקיפות מלאה... אנחנו רוצים לעשות בדיקת עומק ולשלוח נציגים מכל הנוגעים בדבר... כל שבט ישלח נציג שנאמן עליו... כדי שנהיה רגועים... כדי ש... ש... שזה לא יהיה פה חתול בשק...

אל תשכח שסוף סוף הקב"ה הוא עדיין הצד של החתן... ואילו אנחנו הכלה... עם כל הכבוד לחתן שהתחייב בכזו נדיבות... אבל זה עדיין לא לגמרי אמין... כי כידוע: צריך מישור מהצד של הכלה... מישור **שאנחנו** סומכים עליו!! שהוא ילך עם המסמכים ויודא שזה באמת כמו שהחתן הבטיח... בקיצור: בשורה תחתונה: עם ישראל ניגשים לקב"ה... והם מודיעים באופן רשמי: אנחנו לא סומכים עליך!!! נו... אז על מי אתם כן סומכים?? על שמוע בן זכור... על נחבי בן ופסי... על גאואל בן מכי... עליהם אנחנו סומכים!!! אבל עליך הרבש"ע?? אפפפסס... אנחנו לא לגמרי נותנים אימון... אנחנו מעדיפים שיהיה פה שקיפות מלאה... למען 'טוהר' ההסכמים וניגודי העניינים... (ועוד כמה מילים יפות כאלו שמוכרות לנו ממחזות של אי אימון טוטאלי בין הנוגעים בדבר) עכשיו: תחשוב לרגע: הקב"ה מקבל כזו בקשה!!! וממיי? ממי מגיע כזו בקשה?? **מהכלה שלנו!!!** אחרי שנה ראשונה שלימה של נאמנות יומיומית! בקיצור: תנסה לדמיין חתן וכלה שבסוף שנה ראשונה... פתאום הכלה חוזרת למחברות של השידוכים... מה יש? אני רוצה שוב לברר...

המשך בעמוד 6 בגיליון זה...

## נודה להשתתפותכם

## בהוצאות הגדולות!!:

**בבנק: בנק פאגי**

**סניף 182**

**חשבון 747815**

**ע"ש: שב שמעתא**

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

**באשראי: "נדירים פלוס"**

**בטלפון: 0799-654321**

**בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה**

## לא בושח להיות שלעפער... זו הקהילה הכי גדולה בעולם...

זה היה מחזה מעורר רחמים לראות את המרגלים סוחבים כזה משא כבד... רק לאחרונה למדנו במסכת סוטה עד כמה זה היה כבד... רק לסחוב את אשכול ענבים הבודד הזה מדובר היה בלוגיסטיקה שלימה... "טורטיני וטורטיני דטורטיני" היה צריך מוט מיוחד שמתפצל לשמונה... כי זה היה משוי ח' אנשים!!! ומדובר היה במרחקים עצומים... אחד עשר יום מחורב עד קדש ברנע... אתה יודע מה זה לסחוב כזה כובד אדיר במשך אחד עשר יום??

**ותחשוב!!!** שלצידי המרגלים... פוסעים להם מעדנות שני אנשים **שלא נוקפים אצבע!!!** הם מתהלכים להם בקלילות ובידיים ריקות... לא עוזרים... לא שותפים בנטל... הם רואים כמו עיניהם איך החברים שלהם כורעים תחת הנטל... מזיעים... כורעים תחת המשא... והם מתעלמים!!! לא רואים לנכון לבא לעזור להם... **תחשוב איזה חוסר רגישות...**

תחשוב שאתה עומד מהצד ורואה עשרה אנשים מתנשמים ומתנשפים וכורעים תחת מטען חורג... ואילו יהושע וכלב מהלכים לצידם עקב בצד גודל בידיים שלובות בחוסר רגישות. נותנים להם להזיע... איך?? איך אפשר?? מה עם לא תוכל להתעלם? בין אדם לחבירו...

אז זהו!!! תחשוב כמה תעצמות נפש נדרש מיהושע וכלב לעמוד בניסיון, לא רק מול המידות רעות שלהם... אלא גם מול המידות טובות שלהם!!! אתה יודע מה זה בשביל בעל מידות שתמיד נושא בעול עם חבירו... לעמוד מהצד ולראות איך השני סוחב ועובד קשה וכורע תחת משאו... ואני עומד מהצד כי בחרתי הפעם להיות פרזיט??

זה לא צחוק!!! זה היה קשה!!! כמה שכלב ויהושע ידעו והבינו שיש פה דיבה רעה... עדיין הדיבה רעה הייתה בדקויות עדינות (עכ"פ בשלב זה...) ואילו ההתנערות והחוסר רגישות כביכול של יהושע וכלב זה היה ממש בוטה וגס!!! רחמנות... קצת שתפנות בנטל...

כן... יהושע וכלב לימדו אותנו שצריך לעמוד גם בניסיונות כאלו!!! לפעמים צריך לבחור בפלך העצלנות... ההשתמטות... ההתנערות... חיצונית זה נראה ממש ממש לא טוב... אבל אין בריחה!!! כשאני יודע שמתנהל כאן מהלך שהוא נגד רצוני יתברך בצורה מובהקת... אני לא אשתף פעולה גם אם זה יראה לא מספיק צדיקי...

אבל אל תדאג... יהושע וכלב דווקא הסתדרו איכשהו... מה שבטוח: לא ידוע לנו שהתנהלו ויכוחים בין יהושע וכלב לבין המרגלים... כלומר: המרגלים לא ידעו באמת מה הסיבה שיהושע וכלב לא שותפים בנטל... אז מה כן???

יהושע בן נון פתאום נזכר שהוא איש מאוד חשוב שלא נאה לו לסחוב באמצע הרחוב... מעניין... עד היום יהושע היה זה שמסדר את הספסלים בבית המדרש... ולא ידוע לנו שהוא חיפש כבוד... הוא תמיד נקרא 'נער משה'... פתאום הוא נזכר ללבוש פראק... נו... מה לעשות... יש תמיד את היום הראשון!!! טוב... אבל ליהושע לפחות יש תירוץ... אבל מה עם כלב בן יפונה?? אז כלב סתם ככה נהיה מוזר לאחרונה... כלב פתאום נהיה חסיד של קברי צדיקים... אנהנו קמים בבוקר... מתחילים לדבר לאן הולכים היום (במילים אחרות: איך בדיוק נונים תכנית הסברה שלא כדאי להגיע לכאן...) ופתאום כלב נעלם... איפה הוא? בקברי צדיקים!!! וגם כעת שאנחנו סוחבים... כלב נהיה 'צדיק וקר לו' כזה... הסוג הצנוע הזה שמהלך בחשש... ואתה רק נותן לו 'הגבהה' הוא כמעט משתטח על הריצפה... כלב מפחד להחזיק... זה כבד לו... הוא פתאום לא מבין עניין... תכלס... המרגלים מידי פעם פוזלים לכיוון של כלב ויהושע... משהו קרה להם לאחרונה... משהו נהיה מוזר אצלם...

בקיצור: כלב ויהושע מחייבים את כל אחד ואחד מאיתנו שצריך איכשהו להתנער בשב ואל תעשה מכל מיני בקשות ושותפויות למיניהם שאנחנו יודעים שזה לא רצון ה'... צריך לדעת לפעמים להיות פרזיט!!! גם ראש קטן זה דבר שצריך אותו לפעמים... צריך לדעת איפה להשתמש בתירוצים המאוד מוכרים של כל העצלנים והמשתמטים למיניהם...

**כן... לפעמים צריך את זה!! שיהיה מוכן לעת מצא!!!**

שתבין: לפעמים נדרש מיהודי לקום בעזות דקדושה ולפעול בנושאים לא הכי פופולריים... ועל זה נאמר "הוי עז כנמר" שלא יבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת הבורא... **זה דבר קשה!!! זה כבר ניסיון לא פשוט!!!** והלוואי ונזכה לעמוד בו... אז זהו!!! שאנחנו כעת מדברים על ניסיון הרבה יותר קל ופשוט... על כל מיני סיטואציות בחיים שאתה מבין שכעת רצון ה' זה לא לקום ותעשה מעשה... אלא אדרבה... שב בצד ואל תעשה כלום... שב בצד ואל תשתף פעולה... תתחמק שוב ושוב כדי להריח עוד זמן... כאן כבר לא צריך להיות "עז כנמר" כאן צריך לבחור בפלך העצלנות והישנוניות והחולמנות... פה אתה יכול להרגיש בבית!!! אתה לא צריך להסמיק... פה אתה נמצא בחברה מאוד מאוד ומוכרת... כשרוצים ממך שתקום ותעשה משהו שהוא נגד רצוני יתברך... פה אתה צריך בסה"כ להיות שלעפער... שלעפער זה משהו מוכר שמעוגן בחוק... יש בלי סוף שלעפער... יש מלא עצלנים... אז היום בחרת להיות עצלן... תרגיש נוח!!! אתה ממש לא מוזר... (עד היום היית מוזר) זה כמו שכתוב בגמ' בפסחים, שיש הנהגות מסוימות ששייכות לתלמידי חכמים ואסור לסתם ע"ה לנהוג כמו ת"ח... סתם יהודי פשוט שרוצה לנהוג כמו ת"ח זה יוהרא ולא מאפשרים לו... אבל! בערב פסח מנהג ת"ח להתבטל ולא לעשות מלאכה... **נפה לשם שינוי חז"ל מתיירים לכולם לנהוג כמו ת"ח...** למה?? כי הפעם המנהג הוא **להתבטל!!!** ובשביל להתבטל לא צריך להיות ת"ח... יש הרבה אנשים שחתמו אבטלה גם בלי להיות ת"ח כך שזה לא יוהרא להתבטל... אל תרגיש חשוב שאתה מתבטל... אתה בסה"כ נראה כמו עוד אחד מרבות הבטלנים... על אותו משקל: מילא כשיש ניסיון קשה ונדרש ממך לקום וללכת נגד הזרם... פה זה ניסיון קשה... אבל אם שמת לב: ברוב הפעמים הניסיון שלנו הוא בעיקר בשב ואל תעשה... אל תשתף פעולה... תמרה... תדחה... אל תזרם... תחלום... פה אתה יכול להרגיש נוח!!! אתה בסה"כ צריך להצטרף לרשימה הארוכה של הבטלנים והדחיניים... שיהיה ברור: כלב ויהושע... כמה שהיה להם קשה להתנער מעצת המרגלים... הקושי שלהם היה בעיקר בינם לבין עצמם... כי מול המרגלים הם איכשהו הסתדרו... הם בסה"כ בחרו להצטרף לרשימת העצלנים... או החשובים... זה נורמלי... זה מוכר... להיות שלעפער זו הקהילה הכי גדולה בעולם... תפסיק להסמיק... תפסיק להרגיש מוזר... חוסר היענות וחוסר עניין זו התגובה הנורמלית של רוב האנשים הלא יוצלחים... ואתה היום מצטרף לרשימה הזו במקום הנכון... חבל שלא הבאתי דוגמאות... אבל אולי עדיף שכך... תבנה אתה לעצמך את הדוגמאות העסיסיות המוכרות לך בק"מ הקרוב אליך במשפחה ובקהילה.

## הרהורים למרגלות גבעת הישיבה..

### פוניבז'...

נמצאים אנו בתום ימי השבעה על רשכבה"ג מרן ר' גרשון זיע"א... בימים אלו מרבים בכל תפוצות ישראל בהספדים... ניתן לפתוח כל מיני נקודות... הרבה נקודות אור שמרן זיע"א הקרין בעצם הופעתו... אבל תרשה לי קורא יקר... ברשותך... כמו חברים... אם רק תסכים... בא נוריד כפפות וניגש יש ללב העניין!!! כשאני אומר 'ישר ללב העניין' אני לא מתכוין בייחס לגדלותו של מרן זיע"א... אלא בייחס למה שאנחנו בעיקר פגשנו... אנחנו- אני מתכוין לאנשים כמוני... אלו שלא זכו ללמוד בישיבת פוניבז'... ולא זכינו להכיר את מרן זיע"א ממקום של ראש הישיבה... תרשה לי לשתף אותך בזוית אישית משלי... כאחד שנולדתי ומתגורר אי שם בפריפריה... הרחק הרחק מגבעת הישיבה פוניבז'...

**אני רוצה להקדים בוורט קצר ואז ניגש לנקודה...**

המדרש אומר: **שדורו של דוד** שהיו כולם צדיקים... היו יוצאים למלחמה ונופלים כי היה בהם לשה"ר... לעומת זאת **דורו של אחאב** שהיו עובדי ע"ז היו יוצאים למלחמה ונוצחים... למה?? כי לא היה בהם דילטוריה... כתוב כאן: שמבחינה מסוימת, אפילו דור שיש בו ע"ז... ברגע שיש בו שלום ואחוה ואין בו לשה"ר... הרי יש לו **יתרון עוד יותר** מדורו של דוד שאמנם כולם צדיקים אבל יש בו דילטוריה... זה מה שכתוב! לא אני אמרתי...

**אבל כאן השאלה מתבקשת מאליה:** היא גופא!! אם דורו של דוד הם באמת צדיקים... אז למה בנושא של דילטוריה הם נמצאים בשפל עוד יותר נמוך מדורו של אחאב? אם בכל ערך רוחני אחר הם אוחזים עשר מדרגות יותר גבוה מדורו של אחאב... אז מה יש בדילטוריה היה להם 'חור'?? (הייתי מוסיף ושואל: ממ"נ: אם היה בהם דילטוריה אז למה הם נקראים צדיקים??)

### התשובה כמעט מפורשת מאליה:

בדורו של אחאב זה לא חכמה... מאוד קל להם לחיות באהבה ואחוה בלי דילטוריה... ולמה?? כי ברגע שעובדים ע"ז... המשמעות היא שלכל אחד יש ה'נגחא' שלו בסלון... ואת הפסל שלו במרפסת שאיתו הוא מתייחד ואף אחד לא מתערב לו... ממילא אנשים כאלו בכלל לא פוגשים אחד את השני... בכזה דור אין דילטוריה כי אין להם נקודות חיכוך!! אין להם על מה לריב. זה כמו שהחילונים אומרים: 'איש באמונתו יחיה'...

אבל בזמן דוד המלך... דווקא בגלל שזה דור דעה ש'וינהו כל ישראל אחרי ה'", והיו אריות בתורה וכולם חותרים לאמיתה של תורה וחותרים לה' אלוקינו ה' אחד... כאן מקובלנו שברגע שכל צירי התנועה מתנקזים לכביש אחד... נוצר עומס תנועה שנקרא 'צוואר בקבוק'... ברגע שיש שפיץ אחד של פירמידה שכולם חותרים לאותו שפיץ... כאן מתחילים המאבקים הבלתי פוסקים... לכן בדורו של דוד... דווקא בגלל שהם היו כ"כ צדיקים... לכן היה להם התחככות יומיומית מול דילטוריה... (זה בדיוק כמו ההבדל בין בנין רב קומות ברמת גן לבנין שגרתי בבני ברק... בנין רב קומות ברמת גן... כל אחד יושב בספה מול הטלוויזיה ואין לו הזדמנות לפגוש את השכן שלו משום כיוון... בלאו הכי אין אפשרות לעשות תוספת בניה כי המגדל בנוי סימטרי... בחדר מדרגות אתה לא פוגש את השכן כי יש מעלית... וגם בכניסה לבנין אתה לא פוגש אותו כי הוא ירד ישר לחניה והוא כבר יוצא עם הרכב לשדה תעופה... ממילא מה הפלא שברמת גן כולם חיים בשלום... ושלווה בחוה... לעומת זאת בבני ברק יש מסתמא הרבה דיני תורה... למה?? כי כולם צריכים להוציא מרפסת סוכה... וכולם אהובים וכולם ברורים וכולם רוצים לפתוח פיהם בהשקפה משלהם בעיתון יומי שמייצג את ההשקפה שלהם... ממילא ברגע שכולם חרדים וכולם חותרים לאותו מקום וכולם נפגשים בשטיבלאך ובמקווה וכולם אוכלים כשר ולכולם יש סידור... ממילא כאן מתחילה החביץ נפץ לבעבע... זה כשרות שלי וזה שלי... זה הנוסח שלי והנוסח שלך... זו השיטה שלי וזו השיטה שלך.)

---  
**ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה..**



הקב"ה אמר לדוד: **אתה תשאר פה!!!** בגבעת הישיבה... ואתה תוכיח לכולם שאפשר לחיות **בדורו של דוד** ולהיות עם מידות טובות כמו בדורו של אחאב... אתה תוכיח לכולם שגם בתוך גבעת הישיבה... מי יגור באהלך ומי ישכון בהר קדשך **הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו ולא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו**, נבזה בעיניו נמאס... ה' רצה שדוד המלך לא יברח!! דוד המלך ישאר במרכז העצבים ויוכיח לכל ש-מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי כפיים ובר לבב... זה דור דורשיו!!! אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי...  
---

**ניתן לומר: שזו אחת הנקודות שהנחיל לנו מרן ר' גרשון זיע"א!!!**

כל פעם שהעיניים שלנו היו נשואות לגבעת הישיבה... ישיבת פוניבז'... תמיד בלטה דמותו של מרן זיע"א שהוכיח **שאפשר! אפשר לקיים שניהם!**

תבין: כל הדרך החיים והשפראך שמרן ר' גרשון זיע"א הנחיל בעצם הופעתו... לי באופן אישי זה מאוד הזכיר את הסגנון המוכר לי מהפריפריה... הוא דיבר כל הזמן על מידות... ולחשוב רק טוב על השני... ר' גרשון כל הזמן זעק שכל אחד צריך ללמוד לפי הסגנון שלו ולא צריך להיות תחרותי... בקיצור: יש לכל אחד את המקום שלו... לא הכל חותר למקום אחד... כל השפראך הזה מאוד התאים לי על חיפה... ולכן כל הזמן התפלאתי מה מרן זיע"א ממשיך להיות שם בפוניבז'... מילא אם היה מדובר במישהו שלא יודע שאפשר להישאר יהודי מחוץ לגבולות ב"ב נו... אבל מרן ר' גרשון... אביו היה הרב של רמת השרון והשווער שלו היה רב של פרדס חנה. אז הוא ידע שיש משהו חוץ מפוניבז'... אז למה הוא ממשיך להיות שם?? שיבא אלינו לחיפה ולכיוצא ב... אבל לא!! הוא לא עזב את הגבעה... ולמה לא??

**הוא נשאר שם כדי להוכיח שאפשר!!!** אפשר לקיים שניהם!!!

אפשר לחיות **בדורו של דוד** ולהיות הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו... הוא נשאר שם בשביל להכריז את זה בעצם הופעתו ואישיותו **והוא הנחיל את זה!!!** רבותי: אם הלל מחייב את העניים ור' אלעזר בן חרסום מחייב את העשרים, אז מרן ר' גרשון מחייב את פוניבז'... אם פעם כולם חשבו שכל פוניבז' צריך לקבל החלטה!! או דורו של דוד או דורו של אחאב... אם אתה רוצה להישאר בפוניבז' **בתוך לבאים**, אוטומטית זה אומר שאתה נשחק מבחינת ה'**אשכבה ליהוים**'... בדיק בשביל זה ר' גרשון נשאר שם בישיבה!!!! ובמשך 85 שנה לא עזב את הגבעה, ושם צמח לנו אדם גדול שהוכיח לנו ש"מי יעלה בהר ה' ומי יקום בגבעת פוניבז' נקי כפיים ובר לבב וגו'..." מרן ר' גרשון הוכיח שאפשר לקיים שניהם!!! גם להישאר עם כל השאיפות בתוך לבאים... ובכל זאת!!! לשמור על כבודו של כל יהודי... ולהיזהר בכבוד הבריות...

אתה יודע מה זה לשמוע את גדול הדור מדבר בתוכי ישיבת פוניבז' בערב בחירות... ועל מה הוא בוחר

נכון!! **אבל הההלו... מותר לכם לדעת שיש לזה מחיר!** וזה מחיר הכרחי!!! מחיר של התחככות יומיומית מול שחיקת המידות!!! אין ברירה... זה לא פשלה... זו התמודדות!!! (אל תשכח שבמקומות כ"כ גדולים... כל אחד מוכרח מרפקים בשביל לשרוד... כל אחד צריך להפעיל חיישן מצוקה של 'אדם קרוב אצל עצמו' ולדהור עם זה קדימה... ומידי פעם אתה עלול בטעות להעיף מישהו לצידי הדרכים...) זה לא סוד שלאורך השנים בגבעת ישיבת פוניבז'... יש תסיסה והרבה בלגן יצא משם... (עכ"פ אין שזה נשמע מרחוק) אחד כמוני שעומד שנים מהצד ולא רואה את כל התמונה... אני מצידי ראיתי פה מחדל... במשך שנים לא הבנתי מה הסיפור... יש בלגן בפוניבז'?? אז תלכו משם!!! כמו שאם יש פקק בכביש החוף... אז נוסעים בדרכים חילופיות... אז תלכו לריכוזי תורה אחרים... מה אתם עדיין מחפשים שם?? **עד שקלטתי שלא!!** הבלגן שם זה לא בעיה!!! הוא בסה"כ מצביע על תופעת לוואי שמאפיינת את בחינת דורו של דוד... דווקא בגלל שיש שם כאלו עוצמות של חתירה לשלימות ולפסגות בעבודת ה'... לכן העסק שם מבעבע כל הזמן...

והאמת היא שדוד יום אחד רצה לעזוב את פוניבז'... ד"ר... כמה אפשר... (יש כמה פרקים בתהילים על הנושא הזה...) דוד המלך אומר לה': **"נפשי בתוך לבאים** - זה אבנר ועמשא שהיו לבאים ואריות בתורה, **'אשכבה ליהוים'** - זה דואג ואחיתופל שהיו להוטים אחר לשה"ר..."

מה כתוב כאן?? מצד אחד אני שמח להיות כאן... אני זוכה לדבר בלימוד עם לביאות... עם אבנר ועמשא שהם אריות בתורה... אבל מצד שני יש לזה מחיר... כי ברגע שאתה **"בתוך לבאים"** אז במקביל יש פה גם **'אשכבה ליהוים'**. יש לך גם את האלו שלהוטים אחרי לשה"ר... יש לך את האלו שלוקחים את העוצמות האלו ל'עפרהו כמטר'... זה הולך ביחד!! כשהעסק חי ורוחש... הוא רוחש לכל הכיוונים... עד שיום אחד דוד המלך נשבר... ד"ר... אני עוזב את פוניבז'... נכון... אמנם אני אפסיד את ה'בתוך לבאים'... אני אפסיד חבורות ונפלאות כמו אבנר בן נר שהוא גבור עצום בתורה... אני אפסיד את החרבות שעמשא מידי פעם נועץ בביהמ"ד במלחמתה של תורה... אבל מה אפשר לעשות... "כי ראיתי חמס וריב בעיר, הוות בקרבה, ולא ימיש מרחובה תוך ומרמה", דוד מגיע למסקנה שהמחיר של המחלוקת והרחש בחש הוא כ"כ יקר... ש-די... זה כבר לא שווה ל... דוד כבר מתחיל להתרפק על העבר... פעם הייתי חי בפריפריה... הגעתי מהמדבר... שם הייתי רועה צאן עם חליל ותרמיל. הייתי גר באופקים או בחיפה... ושם היה שקט... לא היה שם 'חמס וריב בעיר'... אף אחד לא חיפש לבלוע את השני... כולם אהובים כולם ברורים... דוד כבר מתחיל לדמיון בערגה את הדרך חזור לעפולה או כרמיאל או חצור... "מי יתן לי אבר כיונה אעופה אשכונה, הנה ארחיק נדוד אלין במדבר סלה, אחישה מפלט לי מרוח סועה מסער", ד"ר... שקט... אני אמנם אפסיד את הפייער של התורה... אבל לפחות לחזור לאי שקט של אהבה ושלוש ורעות... **נו... והקב"ה קיבל את משאלת הלב של דוד???**

הקב"ה נתן לדוד לעזוב את גבעת הישיבה?? **לא!!! ממש לא!!!**

## הרהורים למרגלות האדם השלם בקדושת יוצרו..

(המשך מעמוד 1-)  
זאת אומרת: הדילטוריה שבדורו של דוד... זה לא היה מחדל!! אלא סוג של התחככות הכרחית ובלתי נמנעת בעוקבות העוצמות הרוחניות שאפיינו את הדור המושלם הזה... עד כאן ברור??

**קעת ברשותך... אני רוצה לתרגם את זה למושגים שלנו..**

אם עד כה דיברנו על הבדלי דורות!!! (הבדל בין דורו של דוד לדורו של אחאב...) כמדומני שבדורנו לא צריך להגיע להבדלי דורות... כי ניתן לפגוש את זה גם בהבדלי **מתוודות!!** אני גר בחיפה!! אני מרגיש בחיפה מבחינה מסוימת בחינת דורו של אחאב... חלילה וחס!! זה לא שמישהו פה ח"ו עובד ע"ז... אבל מהזיות של השקט והשלווה שכל אחד חי את החיים שלו... בפריפריה נקודה הזו כמעט ואין דילטוריה... לא כ"כ בגלל שאנחנו בעלי מידות אלא בגלל שאין לי כמעט עם מי לריב... בכל בנין ממוצע אצלנו יש חסיד אחד, ספרדי אחד, ליטאי אחד, רוסי אחד וערבי אחד, (ואם אתה מאוד רוצה אז עוד כמה חתולים וחזיר בר... זה כבר בשביל ה'בר') נו... עם מי אתה בדיק רוצה לריב?? ממילא הרבה יותר קל לנו לחיות באהבה ואחוה ושלוש ורעות **ויש לנו את זה!!!** כן... אי אפשר לקחת לנו את זה... הכתובת למידות טובות ואהבת ישראל זה הפריפריה!!!

**אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול!! יש לזה מחיר...**

אנחנו מפסידים את **דורו של דוד**... כל אחד שחי בפריפריה מרגיש ביום יום שחסר לו את העוצמות הגרעיניות של בני ברק... של גבעת הישיבה... של החתירה לשלימות בלתי מתפשרת... התחרות... האריות בתורה... מי שגר בפריפריה הוא בקבוצת סיכון מסוימת לבינוניות!!! כי מה לעשות... ב"ה הכל רגוע... אף אחד לא נושף לך בעורף... אם אתה לא תצית את עצמך כל פעם מחדש... אם לא תתדלק את עצמך במחייבים אישיים שיבעירו אותך... אתה עלול להירדם בשמירה... זו הקבוצת סיכון שלנו!! אז מצד אחד יש לנו את היתרונות של בחינת דורו של אחאב!!! (מאז שמרן ר' חיים קנייבסקי נפטר... מאז כשבבני ברק לא נופלים טילים זה בגללנו... סו"ס 'יוצאין למלחמה ונוצחין' זה נאמר על בחינת דורו של אחאב שיש בנייהם אהבה ואחוה)

**וכעת נעבור אליכם!!!** כן... עד כאן מסתמא היה לך נחמד לקרא... קעת בא נראה אותך... נראה אם אתם מסוגל לבלוע את הגלולה הזו... אתם בחינת דורו של דוד... אתם שגרים שם במרכזים החרדיים... בחביות נפץ המבעבעות... אתם באמת זוכים לאנרגיות של שאיפות בעבודת ה'... אין אצלכם אופציה של בינוניות... אתם בעל כרחכם הולכים על כל הקופה... (אין מישהו הגדיר ל???) מי שאי פעם דרך על מפתן ישיבת פוניבז'... הוא כבר אף פעם לא יהיה מרוצה מעצמו... הוא תמיד ישאף יותר ויותר בכל תחום בעבודת ה'...) ויש לכם את זה!!! מה שנכון

שהמהלכים משתנים כל הזמן לפי הנתונים... ככה גם בלימוד... בסופו של דבר אתה צריך לעמוד מול עצמך לראות מה מתאים לך... למה אתה מתחבר... ולהשקיע שם...

**אבל כמובן!!! שאכן מוכרחים להסתייג:** אם אני צודק שלימוד זה כמו עסקים ובעסקים עושים לפי מה שהולך... אז מה תגיד על אלו שהגיעו למסקנה שלומדים רק ארבע דפים בזמן חורף?? מה אתה רוצה מהם... הרי הם הגיעו למסקנה שזה מה שהולך?? **התשובה היא פשוטה:**

גם איש העסקים שעושה לפי מה שהולך... אבל לפני כן!!! הכל אצלו התחיל מנקודת הנחה בסיסית שעומדת לאיש עסקים כל הזמן מול העיניים **אני בסוף רוצה להרויח!!!** אני פה בשביל להיות מיליונר!!! עכשיו: איך?? איך בדיוק נהיים מיליונרים? פה יש מקום לרפורמות... פה צריך להריח את השוק... לנשום את האווירה הנושבת ולפי זה לזהות איך אני מצליח לגרוף הון בצורה הכי יעילה... רק ב-**איך!!!** בזה איש העסקים מוכן להיות פתוח לכל כיוון... אבל **מה??** מה הוא רוצה בסוף... לאן הוא חותר?? בזה אין שניונים... הוא תמיד רצה להיות מיליונר ותמיד ירצה... כל השינויים זה בטקטיקה... איך... **הבנת את הרעיון??**

**על אותו משקל:** אנחנו נכנסים לעסק התורה עם מטרה אחת ברורה: אני רוצה להיות תלמיד חכם!!! זו החתירה!!! נקודה!!! עכשיו איך?? ב-איך... פה צריך להיות ראש גדול... פה מרן חכם שלום כהן נושם את האווירה בישיבות הספרדיות ומבין שהדור צריך לומד'ס... ומרן ר' גרשון ממשש את השטח ומבין שצריך למתן ולעודד בקיאות... בסופו של דבר הצד השווה שבשניהם: שבסוף התורה צריך להיות עירני לתכונות שלי ולמשיכה הטבעית שלי ולהתאים לעצמי את הכלים שהכי מתאימים לי איך אני יוכל לצמוח הכי תלמיד חכם... את זה לימד אותנו מרן ר' גרשון והקו חשיבה הזה לא פסק מפיו כל הזמן!!! שלא תבין לא נכון... הוא הבין טוב מאוד שמאוד מעט מקשיבים לו בעניין זה... אבל דווקא בגלל זה הוא חזר על זה ושינן את זה אינספור פעמים כדי לאפשר למי שבאמת באמת רוצה לצמוח בתורה (ולא לצמוח בתחרות החברתית) שהוא לפחות ידע שזו הדרך והכי הכי חשוב: שיקבל על זה גיבוי מלא מגדול הדור ורב החובל של הספינה... יתן ה' ויגדור פרוצונתו... ומיתת צדיקים ששקולה כנגד חורבן בית המקדש, תכפר על עוונותינו,

והאדם השלם בבריאה זה מי שהצליח לתפוס בעדשה של עבודת ה' שלו את הראש והעקב ביחד!!! מצד אחד לשיא גז... לפתוח ראש גדול... ולהמריא לשאיפות בגבהים... ותוך כדי לשמור קשר עין עם מגדל הפיקוח של המידות והמצוות שאדם דש בעקביו... ולזהות איפה היצה"ר שם לך רגל... לשים לב לנגיעות ומידות רעות שלא שוקטות לרגע... ולהיות אדם שמשאו ומתנו בנחת עם הבריות, והבריות אומרות עליו פלוני שלמד תורה, ראו כמה נאים דרכיו... מי יתן לנו תמורתו....

---

### נקודה אחרת לגמרי למחשבה:

בשנה האחרונה נסתלקו מאיתנו שני 'מרן ראש הישיבה'

מרן חכם שלום כהן זיע"א ומרן ר' גרשון זיע"א... התעוררתי לחשוב: שיש מכנה משותף מסוים מאוד מעניין בין שני גדולי הדור אלו... תנחש מה?? **ששניהם עשו מהפך בשיטת הלימוד האישית שלהם לפי צורך השעה!!!** ובצורה קיצונית לשני הצדדים... מצד אחד מרן חכם שלום הגיע מתוך ישיבת פורת יוסף... שהיא הייתה כור ההיתוך של שיטת הלימוד הספרדית הפשטנית שנצמדת לדיוק ברש"י ותוס' עם פירוש המהרש"א... ולמרות שמרן חכם שלום גדל וצמח שם... בכל זאת הוא ראה שהדור הצעיר צריך משהו אחר... משהו יותר עסיסי... יותר לומד'ס... יותר מצב ויותר קבעץ'... והוא עשה שינוי חד מכל דרך הלימוד שעליה הוא גדל והתחיל למסור שיעורים בסגנון הלומד'ס האשכנזי הישיבתי... **לעומת זאת מרן ר' גרשון הגיע מפוניבז' כור ההיתוך של הלומד'ס הליטאי... ובכל זאת ר' גרשון ראה שהלומד'ס הישיבתי היותר מידי כבדה גובה מחיר משלה לדור הצעיר... וגם הוא עשה שינוי חד מכל סגנון הלימוד שעליה גדל והוא חינוך והדרוך והיתווה שצריך ללמוד גמ' רש"י ותוס' ולהמשיך הלאה... **הנה לך מכנה משותף קוטבי בין שני גדולי עולם שהסתלקו מאיתנו בשנה זו!!!** בשניה הראשונה זה יכול להישמע לך כחילוקי דעות... (שהרי בשורה התחתונה זה בחר בלומד'ס זה בבקיאות) אבל עם קצת ירידה לשורש העניין אתה קולט שבעומק הדברים הם הגיעו לאותו מסקנה... ש... מה היא? **שבסופו של יום עסק התורה הוא עסק!!!** **עסק לכל דבר!!!** ובעסק אין לך את הלוקוס להיות עקרוני ושמרן ולהיצמד לקו מסוים שעליו גדלנו וללכת איתו עד הסוף!!! אין כזה דבר!!! בעסק אין כללים!!! עסק הוא דינמי... בעסקים אתה חייב להיות עירני ולבדוק כל הזמן מה הולך... מה מקדם את העסק יותר... עסק זה משהו שמוכרח להיות תוסס... ברגע שהעסק נהיה מידי מקובע שאתה מוכרח להיצמד היום למה שעשית אתמול... אתה עלול לאבד את הרלוונטיות... ממילא חכם שלום כהן עמד מול שיטת הלימוד הספרדית המאוד ישרה וראה שכיום זה פחות עובד... אז אין ברירה... צריך להיכנע ללומד'ס... ואילו מרן ר' גרשון שהגיע עמוק מתוך הלומד'ס פגש את עלויות הריבית והמחירים האחרים שהלומד'ס גובה והוא הגיע למסקנה הפוכה... **הצד השווה שבשניהם שבלימוד אסור להיתקע בשום דבר!!!** אל תצמד לשום כלל ברזל שיגיד לך זהו!!! הנה... זה הדרך ותו לא... עצם הגישה שיש דרך מסוימת אחת בלימוד זה כבר לא נכון... זה כמו שבנדל"ן לא יכול להיות שיטה מסוימת... כי זה כמו שח מט**

לדבר?? שלא להיכשל במחשבה רעה על יהודי... **אפילו לא בהרהור!!!** שמעת? אפילו לא בהרהור... מילא משפטים כאלו נאמרים בפריפריה... נו... בסיידר... זה החלק החזק שלנו!! אבל פה זה הרי מרכז העצבים... פה כל מי שרוצה לתלות מודעה... זה אפשרי רק אם הוא יתלה אותה על המודעה של השני... (לא שככה עושים... אבל אין אופציה אחרת)... ופה!!! פה עמד ר' גרשון ואמר: רבותי... ללמוד מוסר... לחשוב טוב על השני... מתי?? ביום הבחירות!!!

מרן ר' גרשון מחייב את יושבי הגבעות... גבעת פוניבז... גבעת מרדכי... גבעת רוקח... וכל שאר הגבעות הנשאות... אנחנו צריכים לזכור ולבכות שהיה בינינו אדם גדול שהוכיח **שאפשר לקיים שניהם!!!**

### אנחנו בפריפריה... נעשה את העבודה ההפוכה...

אנחנו נמשיך לשבת פה בשקט... אנחנו מוותרים על התענוג להיות בפוניבז ולעבוד על המידות... אנחנו נשב פה באופקים, בחיפה, ברכסיס, בצפת, בעפולה, בכרמיאל, בעמנואל ובנתביבות ובדימונה... ואנחנו נוכיח שאפשר לפתח שאיפות ועוצמות רוחניות בלי צורך בפוניבז... העבודה שלנו לא פחות קשה!! אנחנו עובדים קשה... ואנחנו נצליח!!! אנחנו לא ניתן לכם להמשיך לדמיין שהתורה ניתנה רק על גבעת פוניבז'... לא... תשכחו מזה... (על זה כבר התבטא רבי עקיבא: "גדיים שהנחת נעושת תיישים בעלי קרניים) רק מה?? אצלנו שאיפות אצלנו באמת לא מגיעות בקלות כמו אצלכם... ולכם יש את ההתמודדות שלכם מול המידות שעלולות להישחק יותר במהירות... ומרן ר' גרשון זיע"א עכ"פ הוכיח לכם שאפשר!!!

---

עכשיו בינינו... כל אחד צריך לעשות את החשבון נפש האישי שלו... מה יותר מסובך לי?? האם לפתח שאיפות... או לשמור על שחיקת המידות??

אם תבא ותשאל אותי כמו חבר מה עדיף... אני אענה לך מהרהורי לבי... בא... בא אלינו... יותר קל לפתח שאיפות... מאשר לייצר בלמים של מידות... אבל!!! כאן זכותך להגיד קים ליי!!! קים לי כר' גרשון!! ר' גרשון נשאר בתוך העוצמה והצליח לקיים שניהם... גם אני אצליח... אדרבה... זכותיה דר' גרשון יגן עלינו ותזכה... תעשה וגם תוכל...

מה שבטוח: זו התמודדות שכולנו מתמודדים בה!!!

התמרון בין הראש ל-... עקב!!! זה אחת הבעיות של כל הצלמים בחתונות... שכשהחתן בא לשבור את הכוס בחופה... הם רוצים לתפוס מצד אחד את הרגל של החתן איך שהיא שוברת את הכוס... ותוך כדי לתפוס גם הפנים שלו... ובדרך כלל זה לא הולך!! כי העדשה של המצלמה מתקשה לתפוס גם ראש וגם עקב ביחד... זה בדיוק הסיפור

ברגע שהראש מזדקר גבוה גבוה בשאיפות ובחתירה לשלמות... יש לו נטיה לאבד קשר עין עם העקב והמושגים הבסיסיים שאדם דש בעקביו... לעומת זאת מי שהראש שלו יותר מידי נמצא בעקב... הוא עלול למצא את עצמו חסר מעוף ולא מודע שאפשר להרים ראש לגובה...

### הענווה שליוותה אותי באוטובוס חזור

#### מההלוויה...

לפני קצת יותר משנה חזרנו מהלוויה של ר' חיים... חזרנו נרעשים! כולם דיברו על הגדלות העצומה בתורה... וזה הכניס את כולנו לשאיפות ולמושגים בעמל התורה... אבל כעת... כשחזרתי מהלוויה של מרן ר' גרשון... קצת התקשיתי להרגיש פה משהו שקשור אלי... (אגב: זה לא שבאים ללוויה בשביל לקחת משהו... לוויה זה לא סדר מוסר... באנו לכבוד התורה... אני מדבר כעת רק סתם בהרגשה...) דיברו בהלוויה הרבה על ענווה ועל ויתור ועל מידות... נו... זה כבר נדוש מדי בשבילי... מה יש לי לעשות עם ענווה... מידות... איפה זה פוגש אותי בחיים... מצינו כבר את הנושא... ואז רציני לחזור הבייתה והתחלתי להסתבך איפה האוטובוס חזור... הלכתי הלוך חזר ולא מצאתי... ואני שואל אנשים ואף אחד לא יודע לענות... הכל בלגן... אין סדר... אין שילוט... גם הרמקולים בלוויה לא עבדו ולא ידעת מה... מי... איפה... כלום... וזה מאוד הרגיו אותי!!! איפה אתם הבני ברקים...? למה שום דבר לא דופק פה? איפה האוטובוסים...? ולמה אנשים צריכים ללכת 40 דקות ברגל? זה הרגיו אותי... הייתי מוכרח לפרוק את זה על מישהו... לא הייתה ברירה... התקשרתי לחבר שלי הבני ברק... נפלתי עליו... תגיד לי: למה שום דבר לא מאורגן? למה הרמקולים לא עבדו? ומה עם האוטובוסים... ולמה אין סדר?? זהו... גמרתי להוציא את הקיטור... סו"ס נרגעתי... האוטובוס יצא לדרך... ואז היה לי קצת זמן עם עצמי... ופתאום חשבתי לעצמי...

#### רגע רגע רגע רגע... שמת לב מה קרה פה???

אני עצבני!!! למה?? בתור מה אני מתעצבן? מישוה בכלל התחייב לי משהו? עיריית בני ברק ישבה איתי וחתמה איתי איזה חוזה והיא פתאום פרקה את ההסכם?? בתור מה אני מתעצבן? מי פה בדיוק לא עמד בהתחייבויות?? אה... תנחש מה התשובה??

#### כולם חייבים לוינו! שמעת?? כולם כולם חייבים לוינו!

במילה אחת קוראים לזה **גאוונה!!!** כולם עובדים אצלי... כולם צריכים לשרת אותי... המדינה... אגד... עיריית בני ברק... צוות הגברה... המשטרה... כככולם חייבים לי... וכידוע: הכעס הוא האינקל של הגאוונה... ברגע שכולם חייבים לי אז אני כועס על כולם... רגע... וכעצם מי אמר שאפשר? אתה כועס שלא התארגנו ללוויה? מי אמר שאפשר בעיתוי של כמה שעות של אמצע יום שגרתי בגוש דן... שבאופן פתאומי נוחתת בשורה קשה על העיר... איך אתה רוצה שבני ברק הצפופה פתאום תתפנה ותערך לקליטה של כמה מאות אלפי איש?? מי אמר שאפשר?? מה התשובה?? לא יודע... זה לא מעניין אותי... אני הגעתי לכאן!!! ולא ציפיה שאתי מגיע הכל צריך לדפוק!! אז הנה אמרתי לעצמי... חזרת הרגע מההלוויה של מרן ר' גרשון זיע"א... קדימה - **ענווה!!!** עכשיו כל הדרך תכניס לעצמך לראש: אף אחד לא חייב לך כלום... תפסיק להתלונן כל היום... תגיד תודה שהאוטובוס בכלל הגיע... (ואז במבט לאחור פתאום קלטתי שסתם התלוננתי... דווקא הכל היה ממש מאורגן פיקס... תוך דקות ספורות עליתי לאוטובוס והכל דווקא הלך... רק מה?? בשביל הגאוונה שלי גם זה לא היה מספיק... נו... אז מה יהיה איתי???) **על זה היה דוה ליכנונו!!!** על גדול בישראל שהיה פה בינינו שהיה עניו שבענוים... שיש לנו הרבה מה ללמוד ממנו... ואם חשבתי שאין לי מה לעשות עם זה... אז כבר בדרך חזור פגשתי הלכה למעשה מה יש לי ללמוד מענוונותו של אותו אדם גדול... ש-אוי מי יתן לנו תמורתנו...

#### אבל המטריד הוא שארץ לי זמן להבין מה זה קשור אלינו!

למרבה האבסורד דווקא הגדלות העצומה של מרן ר' חיים... לא בטוח שהיא כ"כ נוגעת אלינו... סו"ס הוא היה יחיד בדורו!!! אבל הגאוונה שלי היא לא יחיד בדורו... היא שייכת לכל יחיד ויחיד... ודווקא זה בורח לנו מבין האצבעות... דווקא זה נדוש... הגיע הזמן לאמץ את הדרשה הקבועה של מרן זיע"א... ללמוד מוסר... אחרת אנחנו נראה כמו גורילה... ראה הוזהרת... רק זה חסר לנו להמשיך להתעצבן ככה גם בגיל ששים...

### ברוכים הבאים לקיץ... נשמעה קריאת הצהלה מראש התאנה...

יענקי התעורר עם כל המרץ... אמא הזכירה לו... אתה יודע יענקי... אתמול הכרזנו באופן רשמי שהתחילה עונת הקיץ!!! אוהו... יענקי קם עם כל המרץ... התלבש בזריזות ורץ מהר לטפס על עץ התאנה...

כן... שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה... כבר תקופה ארוכה שיענקי מטפס כל בוקר וכל צהרים על עץ התאנה לבדוק האם כבר הגיע הקיץ... למי שלא יודע... קיץ זה לא שם עונה אלא שם של קיץ!! הקיץ של התאנים נקרא קיץ... רק כמו שה'שקדיה פורחת' זה סימן לבא האביב כך התאנה שהגיע זמן קיצתה זו הוכחה שהשמש כבר חזקה וקופחת בראש האילנות... תכל'ס... כל בוקר וכל צהרים מחדש... כשיענקי מטפס למחנה שלו בראש התאנה... (לפעמים הוא אפילו מתפלל שם שמו"ע... זה האילן היחיד שמותר להתפלל עליו שמו"ע כי נעופו רחבים) הוא שוב ושוב בודק האם התאנים כבר מבושלות... כבר מחודש ניסן הוא התחיל לבדוק אבל אז התאנה הייתה בכלל פגה... בחודש אייר זה כבר היה יותר מבושל אבל זה עדיין היה בוחל... וככה כל יום ויום שוב יענקי עולה ובודק... כל פעם מחדש הוא קוֹטֵף ומנסה לנגוס... אך... זה לא! לא מבושל... כל יום מחדש יענקי לא מוותר!!! הוא קוֹטֵף... מנסה לאכול... רואה שזה לא מבושל... ואז... מה עושים?? מה... זורקים לפח?? חס ושלום!! זה לא כמו הדור שלנו שאם הלחם קצת קשה כבר לא אוכלים... בשביל זה יענקי הלך לרפת וביקש מפיביש שיתן לו קצת תבן... וכל תאנה פגה שיענקי קטף והיא לא מבושלת... יענקי מכניס אותה ומטמין אותה בתוך התבן והתבן איכשהו מבשל אותה... ובדרך כלל הוא מוציא אותם משם לקראת שבת קודש ואז התאנים איכשהו מבושלות... **אגב: אולי לא הבנת...** אתה בטח חושב שיענקי הוא סתם כפייתי... כל רגע מחדש ללכת ולבדק האם התאנה הבשילה... אז זהו שלא... זה לא סתם שגעוון... כי התאנים... אחרי שכבר סו"ס הגיע העונה שלהם... הם באמת נהפכים להיות כמו לחמניה קפואה שהכנסת אותה למקרואל שזה רררר... מכיר את זה שאתה מכניס משהו למקרואל וכל עשרים שניות אתה פותח לראות האם זה כבר מוכן?? אז זהו שככה זה בתאנים!! ברגע שהם כבר מבושלים... אז השמש נהפכת להיות אצלם כמו מקרואל... ויענקי לפעמים מגיע בבוקר ומתאכזב לראות שהפעם משום מה... אין תאנה אחת מוכנה... הוא הולך לחידר טיפ טיפה מאוכזב... לבנתיים השמש זורחה... שלוימי הגיע לכיתה וטען שמאוד חם הבוקר... ויענקי ענה לו... טוב מאוד... ביקשתי מה' שיפעיל את המקרואל... לבנתיים הגיע ההפסקה... ויענקי מבקש מהרבה... אני רוצה ללכת שוב לעץ התאנה לבדוק האם יש חידושים... והופ... יש פה כמה וכמה תאנים מוכנות!! כן... ככה זה... (אוי... איזה כיף היה להם... הרי גם אנחנו כל רבע שעה פותחים את המקרר לראות אולי יש התפתחויות חדשות... ותכל'ס... לא ידוע לי שקרה משהו... אבל בזמנם היה סיבה טובה לבדוק שוב ושוב)... לכן יענקי לא לגמרי טועה שכל כמה שעות הוא שוב ושוב בודק... כי סו"ס ככה זה אמור להיראות ברגע שהתאנים מוכנות... (רק עכשיו הם עדיין לא מבושלות... זה כמו לחם שעדיין לא אפוי... לא רק קפוא) אגב: וזו הסיבה שלעץ התאנה אין מצוות לקט שכחה ופאה כי רק קיטף של **קליטתו כאחת**, רק הוא חייב במתנות עניים... אבל התאנים שהלקיטה שלהם היא פה אחד... פה שנים... כל בוקר מחדש יענקי מגיע ובודק מה הסחורה היום... לכה קיטף אין מתנות עניים לצערנו... (אל תדאג: יענקי מכבד לכל הילדים העניים של החידר... אבל זה לא בתורת מתנות עניים... כך שהוא חייב להפריש לפני כן תרומות ומעשרות... אם זה היה מתנות עניים לא היה צריך)

ואל תשאל... השנה זה עוד צחוק ילדים... אל תשכח ששנה שעברה הייתה שנת שמיטה!!! ובשנת שמיטה אתה לא יכול לשחק עם פירות שביעית... אתה לא יכול לקטוף עוד תאנה ועוד תאנה ואז יתברר שהיא בכלל פגה!! כי ברגע שאתה קוֹטֵף תאנה ומתברר שהיא פגה... זה אומר שאתה מפסיד פירות שביעית... אבל מה אתה חושב... יש יצר הרע גדול!!! סו"ס אתה רואה תאנים מול העיניים שלך... ואתה מאוד מקווה ב'שבילם' שהם מבושלים... ותכל'ס לא... עוברים שעתים ושוב נראה לך שכנראה זה קרה עכשיו... ואסור לך סתם לנסות שוב ושוב!! סו"ס אמא אמרה שבשלב זה אין סיבה שהתאנים יבשילו כי עדיין לא הגיע ט"ו בסיון... אז מה אתה כל פעם מחדש בודק... זה כל פעם מחדש להשחית תאנים שיכולים להמשיך לגדול על העץ ולהיות תאנים משובחות... ובמקום זה אתה פשוט 'גודע אותם באיבם' ומפסיד אותם...

וזה אחד מהניסיונות הקשים בתקופה של סוף האביב... לא לקטוף סתם... וכאן כמובן יש את האלו שמתחכמים... יש את אלו שאומרים... אל תדאג... אני אקטוף... ומקסימום אם התאנה תהיה פגה או בוחל אז אני אוכל אותם כי אני אוהב את זה ככה... אבל גם זה אסור!! אסור לאכול פירות שביעית שלא כדרך אכילתם... בקיצור: היה פה על זה בלגן... היו ילדים שהתחמו... ויש פה שכנה... ילדה דווקא צדיקה ויראת שמים שעשתה בת מצווה לפני חודשיים והזריר אותה שלא תאכל פגי שביעית... אבל היא כנראה לא עמדה בזה... (כי יש להם בחצר עץ תאנה מאוד מאוד משובר... מהסוג של בנות שוח... והרי ביכורי התאנה זה היצר הכי גדול 'כביכורה בטרם קיץ, אשר יראה הרואה אותה, בעודה בכפו ובלענה... אי אפשר לתאר את נוצמת הפיתוי) והיא המשיכה ללקט תאנים פגות בתאנה שזה בסדר... ואחרי שהתרו בה היא התחייבה עונש בבי"ד... בקיצור: בשנה שעברה זה היה ניסיון!! לעמוד מהצד ולתת לתאנה להתבשל כל צורכה ורק כשבטוח בטוח היא התבשלה אז כל הילדים קיבלו רשות לטפס על העץ ולאכול כדון הפקר... אבל השנה יענקי מרשה לעצמו... וכבר חודש ימים שכל יום מחדש הוא קוֹטֵף... בודק... מתאכזב... ואז שם בהטמנה של התבן וזה מתבשל בתבן ואז אפשר לאכול אותו... אגב: אם כבר הגענו לכאן... בשבת האחרונה יענקי שכח... שכח להוציא אותם מהתבן... אוי... התבן הוא הרי מוקצה... ואיך נוכל להוציא את התאנים מתוך התבן?? אבא הלך עם יענקי ללמוד בשבת לפנות בוקר... הם כמובן התחילו ללמוד סוגיית מוקצה... (שהרי כל השם מוקצה הוא זכויות יוצרים של התאנים... 'מוקצה' זה הכינוי של המרפסת הפתוחה שבו מייבשים את התאנים... סוגיית 'מוקצה' מאוד רלוונטית לתאנים... אמנם לא בשלב המוקדם הזה... אלא בשלב של היבוש והדבילה וכו')... ואז הם הגיעו לפרק כל הכלים ששם כתוב שפגה שטמנה בתבן תוחבים בכוש או בכרכר והם מנערות מאליהם... קדימה... יענקי רץ הבייתה... ביקש ממנה איזה שפוד (אם היה יום חול הוא היה לוקח עפרון) תחב עמוק בתבן והופ... התאנה יצאה...

עכ"פ נחזור לאן שהתחלנו... הבוקר יענקי קם עם המון מרץ... רץ מהר לעץ התאנה... ואכן כן!!! ארבעה תאנים מבושלות כהוגן חיכו לו כמו סנוויץ מהשמים... יענקי קצת נדרך... זה פעם ראשונה בעונה הזו שהוא מחזיק בידיים שלו יותר מתאנה אחת מבושלת לגמרי בידיים ש... ש... שזה אומר שהתחייבתי בתרומות ומעשרות!! כל זמן שמדובר בתאנה אחת זה עדיין אכילת עראי ופטור מן המעשר... אבל שני תאנים ואילך זה כבר מתחייב... העסק מתחיל להיות רציני... היות והתאנים לא רטובות ולא מוכשרות לקבל טומאה אז יענקי לעת עתה לא צריך לטבול במקווה לפני שהוא קוֹטֵף אותם... אבל לפעמים כן!! כי לפעמים יורד טל על התאנה וכשיענקי קוֹטֵף הוא שמח ב-טל הזה... הטל הזה נעים לו... ה' כביכול שוטף לי את התאנה... ברגע שזה ככה יש פה ביני יתן' ואז ברגע שיענקי יקטוף אותה היא תוכשר לקבל טומאה ואז יענקי לא לוקח סיכונים... או שהוא נזהר מראש מהיחס הדעת מטומאה או שהוא רץ מהר למעיין הסמוך וטובל ואז הוא מלקט... רץ לחידר... ונותן אחד מארבעים לבנימין הכהן, ואחד מעשרה לשלומי הלוי, ומחלל את המעשר שני... אשרי העם שככה לו...

# למה משה לא ניסה למנוע את חטא המרגלים??

(המשך-) מצטרפת בעלי היקר... אני פשוט לא לגמרי סומכת עליך... אני מעדיפה לשלוח לברר עליך שוב... תחשוב איזו בגידה יש כאן!!! נו... ועכשיו: מה אתה רוצה שהקב"ה יגיד? לא!! אל תבררו עלי... אל תעיזו לא לסמוך עלי... תסמכו עלי ו... וזהו? !? שייך להגיב בכזו צורה?? זה... זה... זה לא שייך!! אין פה מה לסרב!! אין טעם לסרב... לסרב לכזו בקשה זה רק יותר גרוע... לסרב זה רק לחזק את החשש יותר ויותר... הנה... אתה רואה... לא רק שחששנו מהקב"ה... אלא הוא גם חושש שאנחנו 'נעלה עליו' ולכן הוא לא מסכים... ולכן משה רבינו לא מתנגד... הוא מיד מאפשר להם שקיפות מלאה... מתוך תקווה שהם מעצמם ירדו מזה) כאן אין ברירה אלא לשותק... משה רבינו 'זורם' עם הבקשה הקטרנית... גם הקב"ה לא מתערב... אם אתם לא סומכים עלי. אז לכו... תבדקו אותי...

## וכעת בינינו... בשקט בשקט... מה היה חסר שם כמו אור לנשימה??

היה חסר שם יהודי פשוט!!! **אחד ויחיד!!!** שיקום מתוך העדה... ויצעק: חברה... דחילאק... מה קרה לכם?? נפלתם על הראש?? אתם לא סומכים על הקב"ה?? הרי הוא הוציא אותנו ממצרים ונשא אותנו על כנפי נשרים והביא אותנו אליו... כמה הוא סבל אותנו כאשר ישא האומן את היונק והתמסר אליו באהבה וללא תנאים... ואם הוא הבטיח לנו ארץ טובה... אז מה... לא נסמוך עליו?? בטח שנסמוך עליו!!!

איש אחד מתוך העדה היה חסר לנו!!! (במקרה הנוכחי פנחס לא היה יכול לקום ולזעוק כי הוא משבט לוי ולא קיבל חלק בארץ... אז פה הוא לא רלוונטי) הקב"ה חיכה בביליון עיניים למישהו שיהיה מסוגל להגיד **את מה** שהקב"ה כביכול לא יכול להגיד!!! הקב"ה לא יכול להגיד תסמכו עלי... אבל אני ואתה יכולים להגיד את זה... **ואני אגלה לך סוד:** מסתמא היו כמה יהודים שהם באמת ככה חשבו... מסתמא היה יהודי אחד שבאמת טען בתוקף: מה העניין לשלוח מרגלים... למה אי אפשר לסמוך על הקב"ה...

אתה יודע מה הייתה התגובה של עם ישראל?? הוציאו עליו פשקוילים!!! ולמה?? כי מה אתה מתוכח... הרי משה רבינו בכבודו ובעצמו הסכים איתנו לשלוח מרגלים... הקב"ה בעצמו נוקב את שמות המרגלים... ה' בעצמו מצווה את משה 'שלח לך אנשים'... ואתה קם ומערער על התורה הקדושה?? אתה מנסה להיות חכם יותר ממשה רבינו?? **ומה התשובה??**

לא רבות!!! אני לא חכם יותר ממשה רבינו... אבל יש דברים שיכולים להגיע רק מלמטה!!! גם כשהקב"ה מאשר לשלוח מרגלים וגם כשמשה רבינו 'זורם' עם ההצעה... זה לא סתירה שיש מקומות שאנחנו צריכים לקום על שני רגלינו האחריות ולהכריז: לא!!! לא צריך... נעשה ונשמע... אל תשכח שאנחנו!!! אנחנו בעצמנו שלפני שנה הקב"ה ניגש והציע לנו: אתם רוצים לדעת מה כתוב בתורה? ואמרנו לו: **לא!!!** לא רוצים!! פרנציפ לא רוצים!! מוותרים על השקיפות... נעשה ונשמע!!! והקב"ה שמח שהבנו עניין!! כי הוא יתברך מצידו היה צריך להציע מספרי טלפונים לבירורים... הוא מצידו יתברך אמר להגיש כביכול 'קורות חיים'... תבדקו אותי... תעשו 'שיעורי בית'... תעשו עלי בירורים שתי וערב האם אני מתאים לכם או לא... **אבל אנחנו לא!!! לא רצינו!! פרנציפ לא רצינו!!!** אמרנו לקב"ה אפילו שאתה ית' מצידך מאפשר שקיפות מלאה... אפילו שאתה ית' מצידך מאפשר לנו לגשת במהלך של כבדו וחשדו... אבל אנחנו מסביבים!!! כי יש לנו כבר רקע מקדים איתך... אתה כבר נשאת אותנו על כנפי נשרים והראית והפגנת לנו נאמנות עד כה... וכעת האימון זה כבר עניין שלנו!! זה שאתה יתברך מצידך אמור לאפשר לנו לגשת באי אימון... זה מצידך... אבל אנחנו מצידנו... זכותנו לסרב ולהגיד לא!!! סומכים עליך ומעוניינים דוקא בנעשה ונשמע...

## כזה סוג של משפט 'נעשה ונשמע', **דבר כזה יכול להגיע רק מלמטה!!!**

נעשה ונשמע זה משפט עוצמתי שיכול להגיע רק מצד הכלה!! אם החתן יבא ויבקש: תקבלו את התורה שלי אבל אל תבדקו אותי... אל תשאלו שאלות... זה לא נשמע טוב... זה נשמע מחשיד ובצדק!!! מה קרה?? אי אפשר לפרט...?? מה... זה חתול בשק?? הקב"ה מצידו מאפשר שיבדקו אותו... והאומות באמת מממשים את השקיפות ומגיעים למסקנה שזה לא מתאים להם... ורק כשמגיעה הכלה האמיתית והראויה באמת... היא אז שיודעת לקלוט ישר ללב של הנקודה ואומרת לא רוצה!!! לא רוצה לברר עליך!!! אני סומכת עליך!!! (והקב"ה כ"כ מתרגש מעצם צורת התגובה... שרק על זה לבד הוא נתן לכל אחד מעם ישראל שתי נשיקות במעמד שתי כיתרים... אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע...)

## זו ה נ ק ד ה הנפלאה ביותר שקרתה במעמד זה!!!

### **ובדין אותה נקודה קרתה בחרטא המרגלים אבל ה ה י פ כ!!!**

בחטא המרגלים הכלה לפתע ניגשה לחתן ואמרה לו: נכון... תורה קבלתי ממך בעצימת עיניים... אבל כעת לקראת הכניסה לארץ ישראל אני רוצה להיות יותר 'יסודית'... אני מעוניינת בשקיפות מלאה... בדיקת עומק עם משקיפים מכל הנוגעים בדבר... **ואבא שבשמים שואל בכאב: מה קרה??** מה מצאו אבותיכם בי עוול?? לאיפה האימון נעלם?? איזו הבטחה לא קיימתי בשנה הראשונה שכבר איבדתם בי אימון??

הקב"ה שואל **ב ל ב ו** אבל לא אומר!!! על זה נאמר: **'ליבא לפומיה לא גליא' הלב לא מגלה ל- פה!!!** זה מסוג הדברים שאי אפשר לבקש אותם... אם את לא סומכת עלי ורוצה לשלוח מיפוי כח מצידך ולעשות עלי בירורים... אני לא אגיד לך לא... בבקשה... שלח לך אנשים ויתורו...

(על זה נאמר: **ולכן ויבאו!** וחז' דורשים שחטא המרגלים התחיל כבר ממותי שהרגלים יצאו לרגל... אז קרה הכלל! לא כמו שאנחנו מבינים... אנחנו מצידו חושבים שחטא המרגלים קרה ביום שהם חזרו והוציאו דיבה ועם ישראל כבו... אבל לא!!! ממש לא... הסיפור האמיתי קרה בעצם הבגידה הזו שבכלל שלחנו אותם... עצם החוסר אימון... שם קרה הסדק הרחב והצורב והמדמם ביותר במערכת היחסים בין קב"ה לכנסת ישראל שהביא עליו כביה לדורות עד עצם היום הזה!!!)

---

זו הסיבה שבחטא המרגלים הכל נעשה כביכול בצורה דיפלומטית... עם ישראל רוצים לשלוח מרגלים והקב"ה לא מתנגד... משה רבינו גם לא מתערב... מה קרה?? ישנם דברים שלא יכולים להגיע למעלה!!! יש ניואנסים עדינים שיכולים להיאמר במפורש **רק מלמטה**... לא מלמעלה! **וזה יסוד קריטי ומהותי בפרט לדור שלנו... הדור שלפני הגאולה:** צריך לקחת בחשבון שדווקא הנקודות הכי עדינות וקריטיות בעבודת ה'... זה מסוג הדברים שהקב"ה מצידו לא יבקש... והוא מצפה מאיתנו שנבין לבד... אל תצפה שזה יהיה כתוב ואל תצפה שזה יגיע מלמעלה... אל תצפה מבורא עולם שייבקש ממך תסמוך עלי!!! אין כזה דבר!!! כי זה מסוג הדברים שזה יכול להגיע רק ממך... קח בחשבון שהקב"ה רוצה שנאהב אותו בכל מצב... אבל הוא לעולם לא יגיד את זה במפורש!!! אדרבה... אם תפתח את

התורה... התורה דווקא מלאה בהבטחות ונכונות מצידו של החתן... שמי שיעשה רצונו יתברך יהיה לו רק כל טוב וטוב... ואז!!! לפתע מגיע הרגע ש... שכבר עשית הכל למענו יתברך... התגברת... עמדת בניסיון... ואפילו שילמת מחיר אישי יקר למענו יתברך... כל אחד מאיתנו בסיטואציות האישיות שלו... ו... וציפית לפידבק... נורמלי!!! (כל אחד מאיתנו רוצה פידבק... בפרט אם הקב"ה הבטיח...) ותכל'ס מה לעשות שהקב"ה לא עמד בצפיפות... העניינים לא הסתדרו כמו שחלמת (שאני בטוח... שאם עשית מה שה' רוצה אני לא אפסיד מזה... אני רק ארויח... והקב"ה יסדר אותי בכפלי כפליים... ותכל'ס זה עדיין לא קורה... עכ"פ לא בשלב זה) והופ!!! מה קורה בורא עולם?? מה עם ה'עמידה בלוח זמנים'?? מה עם כל ההבטחות שהבטחת למי שעושה את רצונך?? ואז מתחיל הסבב... אתה מתחיל גם ללכת לצדיקים... וכל הצדיקים ללא יוצא מן הכלל ירעפו עליך ברכות וישועות... ה' יעזור... הכל יסתדר... **וש משפט אחד ויחיד שאף צדיק בעולם לא יגיד לך... ואסור לו להגיד לך!!!** תן ניהוש איזה משפט אף צדיק לא ילחוש לך באוזן ואל תצפה שזה יקרה...??

**תמים תהיה עם ה' אלוקיך...** ה' אומר לך: תמליך אותי!! תסכים להיות איתי בכל מצב גם אם אני לא עומד בצפיפות... בני היקר: אני מחפש שידוך!!! אני מחפש בביליון עיניים כלה אחד... שלא תעמוד לי עם יד על המותן ותבדוק אותי... לא אחת כזו שכל הזמן תערער על האימון בי... האם אתה מוכן להיות הכלה הנאמנת שלי שמוכנה לתת בי אימון בכל מצב... גם כשאני כביכול לא מספק את הסחורה??

את המשפט הזה הקב"ה לא אומר!!! לא הקב"ה אומר... ובודאי לא הצדיקים... המשפט הזה לא יכול אף פעם להגיע ממישהו שמייצג את הרבש"י... (האחרון שאמר את המשפט הזה היה יעקב אבינו שאמר לרחל: התחת אלוקים אני, והוא נתבע: כך עונים את המנוקות...? הצדיק צריך להגיד דבר אייבשטער עלפטר... ואמ"ל...) אבל הקב"ה כן מבקש את זה... אבל בלי מילים!!! הקב"ה אף פעם לא יגיד את זה במילים... כי זה משהו שחייב להגיע מצידך... ואם זה לא יגיע מצידך... אז הוא לא אמר כלום... זכותך לקחת את המאמר הזה ולקרוע אותו לגזרים... כי זה לא כתוב...

על זה נאמר: דודי שלח ידו מן החור ומעי עמו עליו... יש שדרים עמומים שהקב"ה שולח אותם היישר לתוך המעיים... זו תחושת בטן עמומה שמי שאוהב את ה' אמור יום אחד להבין אותה לבד... שאברהם אבינו היה הראשון שזיהה אותה... במשך עשרים דורות לאחר בריאת העולם כולם ניסו להבין מה רוצה הבוס הגדול הזה מהעולם שלו... ואברהם היה הראשון שזיהה שהבירה דולקת ובעל הבירה רוצה משהו **מעבר**... בעל הבירה רוצה שידוך!! אבא שבשמים רוצה מישהי שתתן בו אימון!! שתהיה מוכנה ללכת איתו בכל מצב ושהוא "מצא לבבה נאמן לפניו"... אברהם הבין שה' מחפש כלה אחת שתהיה מוכנה לסמוך עליו לגמרי לגמרי!!! **ולא קבלנו על זה חינוך!!!** ושום צדיק לא יגיד לך את זה!!!

קוראים לזה 'תורת האבות'!! קוראים לזה 'ספר הברית'... זה השלב של טרום מתן תורה... של אותם אבות שהכל אצלם מגיע מלמטה!! אבל מהיום שניתנה תורה ומשה רבינו נכנס לתמונה... מכאן ואילך משה רבינו הוא המייצג של הקב"ה... כמו שהקב"ה לא יכול לבקש שיאהבו אותו... ככה העומד מצד החתן לאורך כל הדורות לא יכול לבקש כזה דבר... הצדיק ירעיף ברכות... יבטיח... יתפלל... ירגיע... יברך מעומק לב וזכותך להישאר שם עד זקנה ושיבה... אבל אם אתה מסתכל ימינה ושמאלה וקולט שהההלו... הבירה דולקת... בעל הבירה רוצה משהו... משהו מפריע לו... משהו כביכול חסר לו... כאן ניתן לזהות שאבא שבשמים רוצה נאמנות!! אבא שבשמים רוצה גם!! גם שתהיה איתו!!

ואל תצפה שמישהו יגיד לך את זה... מאותה סיבה שהקב"ה ומשה רבינו לא יתנגדו לשלוח מרגלים... הקב"ה אף פעם לא יגיד לעם ישראל תסמכו עלי ותאמינו לי... זה משהו שיכול להגיע רק מצידנו!! כמו שקבלת התורה זה משהו שיכול להגיע רק מצידנו... ככה כל יום ויום מחדש לישא עיניים נאמנות לה' ולהגיד לו: אבא... תהיה רגוע... אני איתך!! אני לא בורח... מה שיהיה ומה שלא יהיה... אני נאמן אליך!! זה משהו שה' מחכה לו כמו... כמו להבדיל רווק שמחכה לבנות בית!!! אבל להגיד את זה ה' לא יגיד את זה לעולם... במקרה... במקרה זה קשור לנו מידי בוקר על היד ועל הראש ועל המזווה ואנחנו אומרים את זה פעמיים ביום... אבל זה רק פסוק אחד... אז אנחנו לא שמים לב אחד...

ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך... זה מאוד קצת מילים... אפשר מאוד בקלות לדפדף הלאה לפסוקים הבאים... אבל משום מה הקב"ה התעקש שעל הפסוקים הנדושים האלו אנחנו נחזור פעמיים ביום... נקשור אותם על הלב ועל המוח ונפגוש אותם בכל דלת בבית ו... ואני לא צריך להגיד לך... שאחרי כל זה אנחנו כמעט ולא שמים לב מה כתוב שם... אנחנו לא קולטים שה' מזמין אהבה!! ה' מבקש: תסכים לאהוב אותי ולהיות נאמן אלי בכל מידה ומידה שאני מודד לך... אבל אתה לא חייב... אהבה זה דבר שאי אפשר לגמרי לחייב!!!

זכותו של יהודי לא לתת אימון בה'... אבל גם זכותו של הקב"ה לבחור מי הכלה שנעים לו במחיצתה... וכשמגיע רגע האמת והגיע הזמן 'לכנס' את הכלה לארץ ישראל... כאן לפתע החתן מפתיע ואומר: תודה... אני מוותר!! במדבר הזה יתמו ושם ימותו... כלה כזו אני לא צריך בחדר יחוד... וזה לא מגיע ממקום של עונש... אלא ממקום של חוסר עניין! חתן שהכלה שלו ממשיכה לברר עליו אחרי שנה ראשונה, היא לא רלוונטית...

סליחה על הפלישה... את הסוגיות המהותיות אני בדרך כלל לא פותח בגיליון אז נדברו... כי אז נדברו זה עלון שמוקדש לדברים שגרתיים שהקב"ה כן מדבר עליהם בפירוש... מי שמתעניין ומזהה את הקושת דברי אמת שנכתב במאמר הזה מוזמן לפגוש את זה באופן ממוקד בגיליון שלהבת וספר 'ואהבת' (שיצא א"ה במהדורה חדשה בקרוב) שזה כל עניינו... אבל גם באז נדברו מותר לכתוב מה זה חטא המרגלים... סו"ס זה כתוב בתורה... מותר לנו לדעת שפרשת שלח זה לא מקום לורטים לפרשת שבוע!! קרה פה משהו נורא נורא רציני... ואנחנו מוכרחים להבין מה... מה הנקודה... ודו"ק.